

натиснати отъ тежкия пѣськъ и глина, че дървото станало твърдо като камѣкъ.

Минали се много хиляди години. Малко по малко въ блатото била навлечена прѣстъ и то прѣсѣхнало. Отгорѣ се заселили хора, разработили ниви и градини, построили градове и села. И никой отъ хората не знаялъ, че подъ тѣхъ дълбоко въ земята били зарити мъртви дървета.

Еднажъ тукъ дошли рудокопачи. Тѣ изкопали въ земята дълбока яма; търсили скъпоцѣнни метали, — сребро, злато. Ала вмѣсто такива, тѣ открили цѣла вкаменена гора.

— „А, каменни вжглища! Добра сполука!“ радостно извикали тѣ и разправили на другитѣ хора за своето откритие.

